

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1332

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 decembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 618 din 22 septembrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Codul de procedură penală	2–5
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
226. — Ordonanță de urgență privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene	6–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
6.368. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind modificarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică și Inovare nr. 9.281/2015 pentru aprobarea schemelor de ajutor de stat asociate Planului Național de Cercetare Dezvoltare și Inovare 2015—2020	14–15
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
44. — Normă pentru completarea anexei nr. 1 la Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1/2015 privind aderarea și evidența participanților la fondurile de pensii administrate privat	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 618**

din 22 septembrie 2020

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 5 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 13.961/306/2017, **Judecătoria Sibiu — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Magda Elena Demele, prin mandatar Franz Josef Demele, cu ocazia soluționării unei plângeri împotriva soluției de neurmărire/netrimiteră în judecată.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia apreciază că neconstituționalitatea textului criticat decurge, pe de-o parte, din reglementarea competenței procurorilor și a poliției judiciare de a clasa plângerea penală și, pe de altă parte, din imprecizia noțiunii de îndoială.

6. Susține că noțiunea de „îndoială” nu este suficient de detaliată și explicitată, astfel că se ajunge la subminarea atributului exclusiv al instanțelor de a înfăptui justiția. Totodată, clasarea unei plângeri penale constituie un act de înfăptuire a justiției, ce nu ar trebui să intre în competența procurorului decât în situații excepționale, în caz contrar încălcându-se prevederile constituționale ale art. 126. În cazul în care procurorul are îndoiele în privința vinovăției suspectului, acesta nu ar trebui să poată da o soluție de clasare, ci ar trebui să trimită cauza instanței judecătorești, care să decidă cu respectarea principiului *in dubio pro reo*.

7. Susține că face referire la jurisprudența străină, potrivit căreia, în opinia autoarei excepției, în caz de îndoială privind vinovăția suspectului, procurorul este obligat să formuleze o acuzație ce o va transmite instanței judecătorești. Arată că aceste aspecte reprezintă o aplicare a principiului *in dubio pro duriore*.

8. Apreciază că cele două principii nu sunt absolute, în faza finală a urmăririi penale principiul *in dubio pro reo* putând fi aplicat justificat când apare problema stabilirii sancțiunii sau achitării.

9. **Judecătoria Sibiu — Secția penală** arată că în faza de urmărire penală organele de urmărire penală au obligația, potrivit art. 306 alin. (1) din Codul de procedură penală, să caute și să strângă date ori informații cu privire la existența infracțiunii și identificarea persoanelor care au săvârșit infracțiuni, să ia măsuri pentru limitarea consecințelor acestora, să obțină și să administreze probele cu respectarea principiilor legalității și loialității procedurale.

10. Obligațiile organelor de urmărire penală derivă din specificul acestei faze a procesului penal. Astfel, principiul oficialității impune ca toate probele utile adevărului să fie administrate chiar în lipsa unei solicitări exprese a părților, iar în situații urgente, chiar dacă organul de cercetare penală nu este competent.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Magda Elena Demele, prin mandatar Franz Josef Demele, în Dosarul nr. 13.961/306/2017 al Judecătoriei Sibiu — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.556D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra solicitării depuse la dosar de către partea Gheorghe Oghină, prin care acesta solicită judecarea în lipsă.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Apreciază că art. 4 alin. (2) din Codul de procedură penală este în concordanță cu art. 5 din același act normativ, care obligă organul judiciar la o conduită astfel încât în cauză să se ajungă la aflarea adevărului. Prin urmare, suspectul sau inculpatul nu are obligația de a-și dovedi nevinovăția, sarcina probei incumbă în toate situațiile organului judiciar, care exercită acțiunea penală, acesta fiind obligat să administreze probele necesare pentru dovedirea vinovăției, dincolo de orice dubiu rezonabil. Astfel, prin administrarea probelor, organul judiciar trebuie să dovedească existența faptei, a vinovăției și a lipsei oricărui impediment de natură a determina imposibilitatea punerii în mișcare a acțiunii penale. Pe cale de consecință, expresia îndoială este una previzibilă și se întâlnește atunci când din coroborarea tuturor probelor nu se poate reține cu certitudine vinovăția suspectului sau inculpatului. Principiul *in dubio pro reo*, care obligă organul judiciar să administreze probe din care să rezulte cu certitudine vinovăția suspectului sau inculpatului, reprezintă un complement al prezumției de nevinovăție, astfel că reglementarea acestuia de către legiuitor nu este de natură a înfrânge prevederile constituționale invocate de autoarea excepției.

11. Pe de altă parte, poziția procurorului în sistemul judiciar român, de magistrat cu rolul de a garanta interesele generale ale societății, a determinat prevederea expresă a obligației de a strânge atât probe care susțin acuzarea, cât și pe cele utile apărării, scopul final fiind stabilirea completă a adevărului.

12. Instanța sesizată de către procuror procedează la administrarea probatoriului în faza cercetării judecătorești în scopul lămuririi cauzei sub toate aspectele. În cazul în care are îndoială cu privire la vinovăția inculpatului se aplică regula *in dubio pro reo*, potrivit căreia orice îndoială operează în favoarea inculpatului.

13. Astfel, în aprecierea probatoriului administrat procurorul are libertatea de analiză raportat la standardul probei dincolo de orice dubiu rezonabil, aplicarea principiului *in dubio pro reo* fiind strâns legat de un astfel de standard. Pe de altă parte, prin consacarea în mod explicit în capitolul destinat principiilor fundamentale ale procesului penal, a obligației organelor judiciare de a interpreta orice situație îndoielnică în favoarea suspectului sau inculpatului, sunt respectate atât exigențele constituționale în materie, cât și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

14. Așa fiind, soluția pronunțată de către procuror nu poate fi considerată ca o încălcare a drepturilor și libertăților persoanelor pentru că niciunul dintre aceste drepturi nu are caracter absolut.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (2) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „După administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.”

19. Autorul excepției apreciază că dispoziția criticată contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la principiul clarității și previzibilității legii, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției și art. 126 referitor la instanțele judecătorești.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a subliniat faptul că art. 4 alin. (2) din Codul de procedură penală reglementează principiul *in dubio pro reo*, conform căruia orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului/inculpatului, principiu ce constituie, de fapt, o altă garanție juridică a prezumției de nevinovăție și, prin aceasta, a dreptului la un proces echitabil (Decizia nr. 22 din 18 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 26 februarie 2018).

21. În acest context, Curtea observă că, prin Decizia nr. 362 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 780 din 3 octombrie 2017, și, Decizia nr. 198 din 23 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 4 iulie 2017, a constatat că procesul penal parcurge mai multe etape, caracterizate prin niveluri diferite ale probării vinovăției persoanelor care săvârșesc fapte de natură penală. Această evoluție graduală debutează cu existența unor suspiciuni rezonabile că persoana în cauză a săvârșit o infracțiune, suspiciuni a căror constatare îi conferă respectivei persoane calitatea de suspect, continuă cu formarea, pe baza probelor administrate, a unei presupuneri rezonabile că persoana avută în vedere a săvârșit o infracțiune, etapă ce determină punerea în mișcare a acțiunii penale, conform art. 15 din Codul de procedură penală, și dobândirea calității de inculpat, și se finalizează cu demonstrarea vinovăției acesteia, dincolo de orice îndoială rezonabilă, fapt ce transformă inculpatul în persoană condamnată.

22. Când privește sintagma „suspiciune rezonabilă”, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, faptul că existența unor „suspiciuni rezonabile” că a fost comisă o infracțiune presupune date sau informații capabile să convingă un observator obiectiv și imparțial că este posibil ca o persoană să fi săvârșit o infracțiune (Hotărârea din 22 mai 2014, pronunțată în Cauza *Ilgar Mammadov împotriva Azerbaidjanului*, paragraful 88; Hotărârea din 30 august 1990, pronunțată în Cauza *Fox, Campbell și Hartley împotriva Regatului Unit*, paragraful 32). Caracterul rezonabil al suspiciunii se apreciază în funcție de circumstanțele fiecărei cauze, fiind atribuția judecătorului speței de a stabili gradul de rezonabilitate al acesteia. Curtea a precizat că nu se poate pune în discuție o simplă suspiciune sau o suspiciune bazată exclusiv pe buna-credință, ci o suspiciune rezonabilă ce presupune un test obiectiv (Hotărârea din 19 mai 2004, pronunțată în Cauza *Gusinskiy împotriva Rusiei*, paragraful 53). De asemenea, referitor la semnificația acestui termen, Curtea a reținut că, în doctrină, s-a precizat că suspiciunea rezonabilă reprezintă un temei obiectiv, rezultat din anumite fapte sau împrejurări, pentru a suspecta o persoană de săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală. Totodată, s-a reținut că prin suspiciune rezonabilă trebuie înțeleasă suspiciunea bazată pe motive verosimile/plauzibile (deciziile nr. 185 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 21 iunie 2016, paragraful 19, nr. 381 din 7 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 14 iulie 2016, paragraful 21, și nr. 438 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 27 octombrie 2016, paragrafele 18 și 19).

23. În continuare, Curtea reține că, prin Decizia nr. 111 din 28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 4 iunie 2019, analizând coroborat dispozițiile art. 7 alin. (1), art. 15 și art. 309 alin. (1) din Codul de procedură penală, a constatat că se pot desprinde condițiile ce trebuie îndeplinite pentru a se putea dispune punerea în mișcare a acțiunii penale. Astfel, procurorul trebuie să constate existența unor probe din care să rezulte că o persoană a săvârșit o infracțiune, pe de-o parte, precum și inexistența unei cauze legale, dintre cele prevăzute de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală, care să împiedice punerea în mișcare a acțiunii penale, pe de altă parte.

24. În ceea ce privește analiza condiției referitoare la existența probelor din care să rezulte că o persoană a săvârșit o infracțiune, realizată de către procuror, a constatat că aceasta

este diferită de cea realizată de instanța chemată să hotărască asupra învinuirii aduse inculpatului. Pentru a fi îndeplinită această condiție, nu trebuie să se constate, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, acest lucru intrând în sfera de competență a instanței judecătorești, potrivit art. 396 alin. (2) din Codul de procedură penală (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 551 din 13 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 977 din 8 decembrie 2017, paragraful 26). Astfel, constatând că există probe din care rezultă că o persoană a săvârșit o infracțiune, precum și inexistența unei cauze legale, dintre cele prevăzute de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală, procurorul este obligat să dispună punerea în mișcare a acțiunii penale, cu excepția cazului în care acesta face aplicarea dispozițiilor art. 318 din același act normativ. Aceasta rezultă din folosirea de către legiuitor, în cuprinsul art. 7 alin. (1) din Codul de procedură penală, a sintagmei „este obligat”, astfel încât nu se poate interpreta că există o facultate a procurorului de a amâna momentul punerii în mișcare a acțiunii penale, cu excepția aplicării dispozițiilor art. 318 din același act normativ. Totodată, Curtea a constatat aplicabile cele reținute în jurisprudența sa, în sensul că față de procurori funcționează prezumția îndeplinirii cu bună-credință a activității lor, astfel încât să nu se ajungă la încălcarea drepturilor fundamentale ale persoanelor supuse unor proceduri penale.

25. Cât privește conceptul de îndoială rezonabilă, Curtea a constatat că acesta este tot de sorginte jurisprudențial-europeană, înțelesul fiind regăsit, de exemplu, în Hotărârea din 11 iulie 2006, pronunțată în Cauza *Boicenco împotriva Republicii Moldova*, paragraful 104, potrivit căreia standardul de probă „dincolo de un dubiu rezonabil” permite deducerea sa și din coexistența unor concluzii suficient de întemeiate, clare și concordate sau a unor prezumții de fapt similare și incontestabile (Decizia nr. 778 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 din 12 februarie 2016). De asemenea, Curtea a reținut că standardul probei dincolo de orice îndoială rezonabilă își are originea în modul de reglementare a sistemului probator, referitor la care doctrina identifică două orientări majore: cea a capacității probelor de a convinge, respectiv de a conduce la formarea convingerii intime a judecătorului aflat în situația de a soluționa o cauză penală, orientare specifică sistemului de drept continental, și cea a capacității probelor de a demonstra vinovăția, dincolo de orice îndoială rezonabilă, specifică sistemului de drept anglo-saxon și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

26. Curtea a constatat că, din analiza sistematică a întregului Cod de procedură penală, rezultă înlocuirea de către legiuitor în cuprinsul noii reglementări a orientării specifice dreptului continental, bazată pe formarea convingerii intime a judecătorului, care a existat în Codul de procedură penală din 1968, cu cea de-a doua orientare, preluată în legislația românească din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

27. Acest aspect a fost reținut și în expunerea de motive a Codului de procedură penală, care subliniază că „*proiectul noului Cod de procedură penală își păstrează caracterul predominant continental european, dar, ca noutate, introduce multe elemente de tip adversarial, adaptate corespunzător la propriul nostru sistem legislativ*”. Așadar, judecătorul trebuie convins „dincolo de orice dubiu rezonabil” de către procuror sau de către părți, el neavând sarcina de a administra probe pentru aflarea adevărului, așa cum se întâmpla sub imperiul vechiului

cod, decât în mod subsidiar pentru formarea convingerii sale, astfel cum rezultă din prevederile art. 100 alin. (2) din Codul de procedură penală.

28. Preluarea în sistemul continental a standardului probei dincolo de orice îndoială rezonabilă, specific sistemelor adversariale, este rezultatul tendinței de obiectivizare a standardului convingerii intime a judecătorului care, în esența sa, presupune un grad apreciabil de subiectivitate. Acest standard poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la standardul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție și reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat la art. 5 din Codul de procedură penală, este aplicat în materia probațiunii. El se referă la aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului, în legătură cu fapta imputată, instanțele judecătorești nu își pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine și, de aceea, ele trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să îl achite.

29. Această modificare de viziune a fost pusă de legiuitor în acord cu modificarea textului privind sarcina probei, care prevede că aceasta aparține, în special, procurorului, iar, în acțiunea civilă, părții civile sau, după caz, procurorului, care exercită acțiunea civilă, în cazul în care persoana vătămată este lipsită de capacitate de exercițiu sau are capacitate de exercițiu restrânsă, potrivit art. 99 alin. (1) din Codul de procedură penală.

30. Așa fiind, standardul probei dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o garanție procesuală a aflării adevărului și, implicit, a dreptului la un proces echitabil. De asemenea, acest standard asigură respectarea prezumției de nevinovăție până la momentul asumării de către judecător a convingerii cu privire la vinovăția inculpatului, dincolo de orice îndoială rezonabilă, asumare concretizată prin pronunțarea hotărârii judecătorești de condamnare (Decizia nr. 47 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 27 aprilie 2016).

31. Având în vedere aceste aspecte, Curtea apreciază că organul judiciar, în funcție de nivelul diferit al probării vinovăției persoanelor care săvârșesc fapte de natură penală, nivel corelativ etapei procesual penale în care cauza se află, va analiza în ce măsură în cadrul probatoriului administrat în cauză se poate identifica existența vreunei îndoieli cu privire la vinovăția făptuitorului în legătură cu fapta imputată, îndoială ce se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.

32. În doctrină, s-a precizat că numai așa se formează convingerea, izvorâtă din dovezile administrate în cauză, că realitatea obiectivă (fapta supusă judecății) este, fără echivoc, cea pe care o înfățișează realitatea reconstituită cu ajutorul probelor, în scopul cunoașterii. Chiar dacă în fapt s-au administrat probe în sprijinul învinuirii, iar alte probe nu se întrevăd ori pur și simplu nu există și totuși îndoiala persistă în ceea ce privește vinovăția, atunci îndoiala „echivalează cu o probă pozitivă de nevinovăție” și deci inculpatul trebuie achitat.

33. În ceea ce privește critica, potrivit căreia pronunțarea de către procuror a soluției de clasare reprezintă o activitate care este în contradicție cu prevederile art. 124 și cele ale art. 126 din Legea fundamentală, Curtea reține că, prin Decizia nr. 52 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 6 mai 2019, a constatat că această soluție legislativă a existat și în reglementarea anterioară, respectiv la art. 230 — Neînceperea urmăririi penale sau scoaterea de sub urmărire când fapta nu prezintă pericolul social al unei

infracțiuni, art. 249 — Cazurile și procedura scoaterii de sub urmărire, art. 242 — Cazuri de încetare, art. 228 alin. 6 — Începerea urmăririi penale, toate din Codul de procedură penală din 1968, și a fost contestată din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.227 din 29 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 27 octombrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 230 și art. 249 din Codul de procedură penală din 1968, care reglementau posibilitatea procurorului de a dispune prin ordonanță scoaterea de sub urmărire penală, nu echivalează cu o încălcare a dreptului la un proces echitabil ori a înfăptuirii justiției, deoarece astfel de rezoluții sau ordonanțe de netrimiteră în judecată sunt acte supuse cenzurii instanței judecătorești la plângerea persoanei interesate, potrivit procedurii instituite prin art. 278¹ din Codul de procedură penală din 1968.

34. De asemenea, prin Decizia nr. 477 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 3 iulie 2012, Curtea Constituțională a mai statuat că prevederile art. 228 alin. 6 din Codul de procedură penală din 1968 sunt constituționale, deoarece, pe de o parte, în cazul în care procurorul este de acord cu propunerea organului de cercetare penală de a nu se începe urmărirea penală și își însușește argumentele cuprinse în propunerea respectivă, nu se impune o nouă motivare a rezoluției, tocmai pentru că argumentele prezentate de organul de cercetare penală au fost apreciate de procuror ca valabile și suficiente, în caz contrar ele fiind suplimentate de acesta din urmă, iar, pe de altă parte, în procedura plângerii în fața judecătorului împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale, petentul, potrivit art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală din 1968, are deplina libertate de a demonstra nelegalitatea actului atacat în raport cu lucrările și materialul din dosarul cauzei, precum și posibilitatea prezentării unor probe suplimentare față de cele deja administrate, respectiv înscrisuri noi. Prin urmare, la soluționarea plângerii, judecătorul verifică legalitatea rezoluției atacate tocmai pe baza lucrărilor și a materialului existente în dosarul cauzei, care au fost avute în vedere de procuror la emiterea rezoluției, inclusiv

motivarea propunerii organului de cercetare penală de neîncepere a urmăririi penale.

35. Așa fiind, astfel de reglementări reprezintă expresia Deciziei nr. 486 din 2 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 6 martie 1998, prin care Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 278 din Codul de procedură penală din 1968 sunt neconstituționale în măsura în care închid calea persoanei nemulțumite de soluția dată plângerii sale de către Ministerul Public de a se adresa justiției. Astfel, întrucât împotriva soluției date de către prim-procurorul sau de procurorul ierarhic superior plângerii împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată legea nu prevedea nicio cale de atac, Curtea Constituțională a statuat că persoana nemulțumită de soluția dată plângerii sale în cadrul Ministerului Public are dreptul, potrivit art. 21 din Constituție, de a se adresa justiției, pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

36. Acest drept era evident, în cazul actelor prin care procurorul pune capăt conflictului de drept penal, real sau aparent, astfel cum erau rezoluția de neîncepere a urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, deoarece, fiind vorba de acte emise în legătură cu activitatea judiciară, era firesc ca acestea să fie verificate, confirmate ori infirmate de instanțele judecătorești, singurele autorități prin a căror activitate se realizează justiția.

37. Întrucât până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția care au fundamentat deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză. Astfel, soluțiile de neurmărire și netrimiteră în judecată, reglementate de art. 314 din Codul de procedură penală, sunt supuse controlului judecătorului de cameră preliminară potrivit art. 318 și art. 340 din același cod, după caz. Acest fapt nu contravine, ci, dimpotrivă, dă expresie prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (1) referitor la înfăptuirea justiției prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege (a se vedea Decizia nr. 52 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 6 mai 2019).

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Magda Elena Demele, prin mandatar Franz Josef Demele, în Dosarul nr. 13.961/306/2017 al Judecătoriei Sibiu — Secția penală și constată că dispozițiile art. 4 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sibiu — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 septembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene

Luând în considerare prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora nicio cheltuială nu poate fi înscrisă în buget și nici angajată și efectuată din buget, dacă nu există bază legală pentru respectiva cheltuială,

având în vedere obligația Guvernului de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele și obligațiile bugetare, precum și riscurile fiscale de o manieră care să asigure sustenabilitatea poziției fiscale pe termen mediu și lung, precum și predictibilitatea politicii fiscal-bugetare pe termen mediu, în scopul menținerii stabilității macroeconomice,

ținând seama de faptul că la fundamentarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2021 este necesar ca măsurile fiscal-bugetare să fie aprobate prin acte normative,

luând în considerare contextul bugetar actual, în care utilizarea fondurilor publice trebuie să fie ținută și atent direcționată în principal pentru stimularea investițiilor în economie și finanțarea măsurilor în planul sănătății publice care au impact pozitiv în limitarea răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2,

având în vedere necesitatea adoptării, în cel mai scurt timp, a legii bugetului de stat și a legii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2021,

ținând cont că neadoptarea acestor măsuri ar genera un impact suplimentar asupra deficitului bugetului general consolidat de 1,55% din produsul intern brut în anul 2021, afectând sustenabilitatea finanțelor publice,

având în vedere necesitatea păstrării echilibrelor bugetare prin adoptarea de măsuri menite să limiteze creșterea cheltuielilor bugetare permanente,

luând în considerare necesitatea respectării recomandării Comisiei Europene stabilită în cadrul procedurii de deficit excesiv declanșată pentru România,

având în vedere necesitatea asigurării fondurilor în vederea desfășurării normale a activității federațiilor sportive naționale, cu prioritate a celor incluse în programul Jocurilor Olimpice — Tokyo 2020, respectiv în vederea participării acestora la stagiile de pregătire și competițiile de calificare la Jocurile Olimpice, începând cu data de 1 ianuarie a fiecărui an,

având în vedere că măsura de acordare a voucherelor de vacanță în valoare de 1.450 lei, reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare, s-a dovedit a fi o măsură cu efecte benefice asupra industriei turismului din România, încurajând un număr de circa un milion de salariați români din cadrul instituțiilor publice să își petreacă concediile în țară și, totodată, a atenuat o parte din efectele negative ale pandemiei de COVID-19 asupra sectorului turistic, cetățenii români posesori de vouchere de vacanță achiziționând pachete turistice în țară în perioadele în care structurile de primire turistice nu au avut activitatea suspendată,

luând în considerare faptul că potrivit art. 36 alin. (2) din Legea nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, cu modificările și completările ulterioare, la data de 1 ianuarie 2021 se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere că măsura menținerii acordării voucherelor de vacanță, în cuantum de 1.450 lei, până la data de 31 decembrie 2021 va sprijini industria ospitalității, puternic afectată de efectele pandemiei de COVID-19, în sensul recuperării pierderilor suferite ca urmare a suspendării activității structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică sau a restrângerii circulației persoanelor în anumite zone,

având în vedere că, potrivit art. 98 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, amenzile contravenționale se stabilesc în cuantumul determinat de valoarea numărului punctelor-amendă aplicate, un punct-amendă reprezentând valoric 10% din salariul de bază minim brut pe economie, stabilit prin hotărâre a Guvernului,

întrucât, în perioada 2011—2017, valoarea punctului-amendă a crescut, astfel: 67 lei în anul 2011, 70 lei în anul 2012, 75 de lei în anul 2013, 85 de lei în anul 2014, 97,5 lei în anul 2015, 125 de lei în anul 2016 și 145 de lei în anul 2017, iar în perioada 2018—2020 valoarea punctului-amendă a fost menținută la o sumă fixă de 145 de lei,

luând în considerare că începând cu data de 1 ianuarie 2020 valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată a fost stabilită la suma de 2.230 de lei, ceea ce ar însemna ca punctul de amendă să fie 223 de lei, adică cu aproape 50% mai mult, este necesară luarea unei măsuri temporare de stabilire a unei valori fixe a punctului-amendă, pentru anul 2021.

Având în vedere declararea pandemiei de COVID-19 drept urgență de sănătate publică de importanță internațională, precum și faptul că Uniunea Europeană a luat măsuri fără precedent, unindu-și forțele cu diferite țări din lume și cu organizații internaționale din domeniul sănătății pentru garantarea accesului universal la testare, tratamente și vaccinuri, unul dintre obiective fiind asigurarea unui acces echitabil și la prețuri rezonabile la vaccinurile împotriva COVID-19 pentru toți cetățenii Uniunii Europene,

în condițiile în care actualul context pandemic nu relevă o evoluție favorabilă, iar în anumite domenii activitatea nu poate fi reluată total sau parțial,

având în vedere că strategia Uniunii Europene are printre obiective asigurarea unui acces echitabil și la prețuri rezonabile al populației la vaccinurile și kiturile de testare COVID-19, fiind adoptată Directiva (UE) 2020/2020 a Consiliului din 7 decembrie 2020 de modificare a Directivei 2006/112/CE a Consiliului în ceea ce privește măsurile temporare privind taxa pe valoarea adăugată aplicabilă vaccinurilor împotriva COVID-19 și dispozitivelor medicale pentru diagnostic in vitro aferente, ca răspuns la pandemia de COVID-19, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 419 din 11 decembrie 2020,

ținând cont de faptul că Directiva (UE) 2020/2020 permite statelor membre să aplice până la 31 decembrie 2022 o scutire cu drept de deducere sau o cotă redusă de TVA pentru livrarea de vaccinuri și de dispozitive medicale pentru diagnostic in vitro COVID-19, precum și pentru serviciile strâns legate de livrările de astfel de vaccinuri și dispozitive,

întrucât Comisia Europeană a adresat statelor membre o recomandare fermă de a aplica scutirea de TVA cu drept de deducere pentru livrarea de vaccinuri și teste COVID-19, astfel încât cu încadrarea în același buget să poată fi achiziționate cantități mai mari de vaccinuri și teste,

având în vedere că România a susținut adoptarea acestor măsuri și în contextul agravării situației pandemice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2 se impune implementarea în regim de urgență a scutirii temporare de TVA cu drept de deducere, respectiv până la 31 decembrie 2022, pentru livrarea de vaccinuri și de dispozitive medicale pentru diagnostic in vitro COVID-19, precum și pentru serviciile strâns legate de livrările de astfel de vaccinuri și dispozitive,

în vederea punerii în aplicare în România a strategiei de testare/vaccinare care este în deplin acord cu recomandările de la nivelul Uniunii Europene, obiectivul principal fiind accesul la testare/vaccinare al unui număr cât mai mare de persoane și la un preț rezonabil, pentru a ajunge astfel la diminuarea treptată a răspândirii virusului pe teritoriul României,

luând în considerare necesitatea respectării prevederilor art. 2 alin. (1) din Directiva (UE) 2020/1.756 a Consiliului din 20 noiembrie 2020 de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește identificarea persoanelor impozabile în Irlanda de Nord, potrivit cărora statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei (UE) 2020/1.756 până la 31 decembrie 2020,

având în vedere necesitatea eliminării din categoria bunurilor pentru care se aplică începând cu 1 ianuarie 2021 exceptarea de la plata efectivă a TVA în vamă a deșeurilor prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a faptului că în nomenclatura combinată nu există codificare tarifară în funcție de caracteristicile tehnice ale acestor bunuri,

ținând cont că neadoptarea măsurii în regim de urgență ar putea conduce la blocaje în cazul importurilor acestor deșeuri care ar afecta deopotrivă activitatea operatorilor economici și a autorității vamale,

având în vedere necesitatea de a asigura resurse financiare suplimentare contribuabililor care intră în sfera impozitului specific unor activități, prin reducerea sarcinii fiscale privind impozitul specific,

ținând cont de faptul că în continuare o mare parte din activitățile din sfera impozitului specific unor activități nu se desfășoară în condiții de rentabilitate,

având în atenție necesitatea adoptării unor măsuri care să protejeze mediul de afaceri și sistemul economic, în contextul în care, prin restricțiile impuse de autorități, pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 se interzic sau au fost restrânse anumite activități, sectorul turismului fiind unul dintre cele mai grav afectate,

ținând cont de complexitatea, în special sub aspect tehnic, a procesului de introducere în utilizare a aparatelor de marcat electronice fiscale dotate cu jurnal electronic, integrate în echipamente nesupravegheate de tipul automatelor comerciale, care a necesitat un timp mai îndelungat pentru fundamentarea deciziilor referitoare la modul în care acestea urmează a fi reglementate, fapt care a condus la inexistența pe piață, la această dată, a aparatelor de marcat dedicate automatelor comerciale și, pe cale de consecință, la imposibilitatea respectării termenului de 31 decembrie 2020, de către operatorii economici vizați de obligația de dotare cu astfel de dispozitive,

având în vedere întârzierile înregistrate de o parte a producătorilor/distribuitorilor de echipamente fiscale în dezvoltarea de software, necesară pentru realizarea conectării aparatelor de marcat electronice fiscale la sistemul informatic național de supraveghere și monitorizare a datelor fiscale al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și faptul că ulterior dezvoltării de software este obligatorie parcurgerea unor etape suplimentare, respectiv testarea acestuia, avizarea tehnică a aparatului de marcat electronic fiscal la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică — ICI București, implementarea în producție, context care a făcut ca obiectivul urmărit să nu poată fi îndeplinit până la data de 31 decembrie 2020,

având în vedere necesitatea clarificării modului de calcul, plată și declarare de către contribuabili a obligațiilor fiscale vizând impozitul pe venit și contribuțiile sociale obligatorii datorate pentru indemnizațiile acordate din bugetul asigurărilor pentru șomaj, din bugetul de stat sau decontate din Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale,

ținând cont de faptul că, în cazul beneficiarilor indemnizațiilor acordate din bugetul de stat potrivit art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 59/2020, cu modificările și completările ulterioare, și a celor acordate potrivit art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132/2020 privind măsuri de sprijin destinate salariaților și angajatorilor în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru stimularea creșterii ocupării forței de muncă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 282/2020, cu modificările și completările ulterioare, obligațiile fiscale se stabilesc și se declară, începând cu 1 ianuarie 2021, prin Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice,

având în vedere necesitatea stabilirii elementelor care trebuie avute în vedere la elaborarea modelului Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin care se declară obligațiile fiscale aferente anului 2020, care urmează a fi utilizat începând cu data de 1 ianuarie 2021,

luând în considerare necesitatea asigurării aplicării unui regim fiscal unitar tuturor persoanelor fizice beneficiare ale indemnizațiilor acordate din bugetul asigurărilor pentru șomaj, din bugetul de stat sau decontate din Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, indiferent de regimul fiscal aplicabil categoriei de venituri pe care acestea le obțin în mod curent și pentru care beneficiază de facilități fiscale,

luând în considerare că situația prezentată întrunește premisele unei situații urgente și extraordinare care impune adoptarea de măsuri imediate în vederea stabilirii cadrului normativ potrivit, neadoptarea acestor măsuri, cu celeritate, putând avea consecințe negative, în sensul că ar genera:

— un impact suplimentar asupra deficitului bugetului general consolidat, afectând sustenabilitatea finanțelor publice;

— întârzieri în adoptarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2021, afectând posibilitățile de finanțare în anul 2021 a acțiunilor de limitare a răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, precum și a măsurilor în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice;

— majorarea cheltuielilor bugetare, ceea ce creează premisele unui dezechilibru bugetar;

— lipsa fondurilor necesare continuității în sistemul de pregătire, calificare și participare la Jocurile Olimpice, începând cu data de 1 ianuarie a fiecărui an;

— riscul unui impact negativ asupra imaginii României în domeniul sportului,

ținând cont de faptul că nepromovarea prezentului act normativ ar genera dificultăți în stabilirea și declararea de către contribuabili a obligațiilor fiscale aferente indemnizațiilor acordate din bugetul asigurărilor pentru șomaj, din bugetul de stat sau decontate din Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale,

ținând cont și de faptul că neluarea unei măsuri urgente în sensul aplicării scutirii de TVA cu drept de deducere pentru livrarea de vaccinuri și teste COVID-19 ar aduce grave prejudicii asupra sănătății populației prin îngreunarea accesului acesteia la vaccinarea și testarea împotriva COVID-19,

având în vedere și faptul că această măsură vizează un interes public și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, ce impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență, pentru facilitarea accesului populației la servicii de vaccinare și testare împotriva COVID-19,

luând în considerare necesitatea diminuării presiunii asupra deficitului bugetului general consolidat,

ținând cont că neadoptarea în regim de urgență a unei măsuri de prorogare până la 1 ianuarie 2022 a termenului intrării în vigoare a măsurilor privind aplicarea deductibilității integrale a ajustărilor pentru creanțele neîncasate, precum și privind majorarea la 140.000 euro a plafonului pentru aplicarea cotei reduse de TVA de 5% pentru livrarea locuințelor ca parte a politicii sociale ar genera un impact suplimentar asupra veniturilor bugetare,

având în vedere că deductibilitatea integrală a ajustărilor pentru creanțele neîncasate, în cazul contribuabililor nefinanciari, ar afecta echilibrul de reglementare a tuturor categoriilor de ajustări luate în calcul la determinarea impozitului pe profit,

ținând seama de faptul că nepromovarea acestor reglementări în domeniul impozitului specific unor activități ar avea consecințe negative, în sensul că:

— ar conduce la scăderea numărului operatorilor din sfera impozitului specific din circuitul economic, precum și a locurilor de muncă create de aceștia;

— ar afecta mediul de afaceri și implicit veniturile bugetului de stat, în contextul în care lipsa de lichiditate poate antrena chiar insolvabilitatea operatorilor care desfășoară activități în sectorul turismului, alimentației publice,

ținând cont de pericolul afectării grave a activității economice, atât în cazul operatorilor economici din categoria marilor contribuabili, în condițiile în care prevederile legale în vigoare sancționează drastic nerespectarea obligației de a asigura, până la data de 31 decembrie 2020, conectarea la distanță a aparatelor de marcat electronice fiscale, în vederea transmiterii de date fiscale către Agenția Națională de Administrare Fiscală, cât și în cazul operatorilor economici care comercializează bunuri/prestează servicii prin intermediul automatelor comerciale, care riscă să fie sancționați, începând cu data de 1 ianuarie 2021, pentru neîndeplinirea obligației de dotare cu aparate de marcat electronice fiscale, în condițiile în care faptele nu pot fi imputate vreunui dintre cele două categorii de operatori economici,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (4) și (4¹) lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2020 în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (3) lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021, începând cu drepturile aferente lunii ianuarie, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se mențin la nivelul aferent lunii decembrie 2020.

(3) În anul 2021, începând cu luna ianuarie, cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 18 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021, valoarea indemnizației de hrană se menține la nivelul din anul 2020.

(5) În anul 2021, începând cu luna ianuarie, instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională acordă cuantumului compensației bănești, respectiv al alocației valorice pentru drepturile de hrană actualizate la nivelul lunii ianuarie 2019, potrivit normelor în vigoare.

(6) Prevederile art. 26 alin. (4)—(6) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2022.

Art. II. — Prin derogare de la prevederile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021, cuantumului lunar al indemnizației de merit se menține la nivelul din luna decembrie 2020, de 6.240 lei.

Art. III. — (1) Termenul prevăzut la art. 361 alin. (3) lit. e) din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 decembrie 2021.

(2) Cupoanele sociale prevăzute la art. 27 alin. (6) din Legea nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă până la data de 31 decembrie 2021.

Art. IV. — Articolul 97 din Legea nr. 196/2016 privind venitul minim de incluziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 3 noiembrie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 97. — Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 aprilie 2022, cu excepția art. 95, care intră în vigoare la data de 1 februarie 2022.”

Art. V. — Până la 1 ianuarie 2022, prevederile art. 210 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă.

Art. VI. — Prin derogare de la prevederile art. 66 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, excedentul rezultat din execuția bugetului Comitetului Olimpic și Sportiv Român se reportează în anul următor cu aceeași destinație.

Art. VII. — Alineatul (1²) al articolului 165 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1²) Începând cu drepturile salariale aferente lunii ianuarie 2022, cadrele didactice prevăzute la alin. (1¹) care desfășoară activitate integrată beneficiază și de o indemnizație lunară egală cu 50% din salariul de bază al funcției de medic, medic stomatolog sau farmacist, corespunzător vechimii în muncă și gradului profesional deținut.”

Art. VIII. — (1) Prin derogare de la art. 42⁵ din Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021 pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(2) Prin derogare de la art. 68⁵ alin. (10) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în Institutul Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021 pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(3) Prin derogare de la art. 73¹ alin. (5) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021 pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(4) Prin derogare de la art. 6 alin. (5) din Legea nr. 216/2015 privind acordarea pensiei de serviciu membrilor Corpului diplomatic și consular al României, cu modificările ulterioare, în anul 2021 pensiile de serviciu și pensiile de urmaș stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(5) Prin derogare de la art. 51 alin. (10) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021 pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(6) Prin derogare de la art. 49 alin. (6) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021 indemnizațiile pentru limită de vârstă stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(7) Prin derogare de la art. 59 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021 pensiile militare de stat stabilite în condițiile legii nu se indexează cu rata medie anuală a inflației.

Art. IX. — Alineatul (2) al articolului 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 24 februarie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Instituțiile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, acordă, anual, în perioada 1 ianuarie 2019—31 decembrie 2021, vouchere de vacanță în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat.”

Art. X. — Legea nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 13 iulie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 34, litera a) va avea următorul cuprins:**

„a) art. 24—27, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2022;”.

2. **Articolul 34¹ va avea următorul cuprins:**

„Art. 34¹. — Până la data de 1 ianuarie 2022 prevederile prezentei legi nu se aplică voucherelor de vacanță.”

3. **La articolul 36, alineatul (2) va avea următorul cuprins:**

„(2) La data de 1 ianuarie 2022 se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 24 februarie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. XI. — Termenul prevăzut la art. 4 și art. 5 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.045/2018 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 9 ianuarie 2019, se prorogă până la data de 1 ianuarie 2022.

Art. XII. — (1) Voucherele de vacanță aferente anului 2021 se emit doar pe suport electronic.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (4) al art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare, perioada de valabilitate a voucherelor de vacanță, emise în perioada martie 2019 — decembrie 2019 și ianuarie 2020 — noiembrie 2020, indiferent de suport, se prelungește până la data de 31 decembrie 2021.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021, pentru personalul militar, polițistii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională se decontează serviciile turistice prestate de orice structură de primire turistică aflată pe teritoriul României, în limita a 1.450 de lei pentru un salariat.

(4) În cazul personalului prevăzut la alin. (3), decontarea sumelor reprezentând servicii turistice convenită în anul 2020 se poate efectua și pentru serviciile prestate în perioada 1 ianuarie — 31 decembrie 2021 de orice structură de primire turistică aflată pe teritoriul României, în limita valorică a diferenței dintre limita valorică prevăzută pentru anul 2020 și cuantumul decontat efectiv personalului pentru serviciile prestate acestuia în perioada 1 ianuarie — 31 decembrie 2020.

(5) Cuantumul sumelor decontate potrivit alin. (3) sau (4) nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

Art. XIII. — După alineatul (2³) al articolului 98 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alineatul (2⁴), cu următorul cuprins:

„(2⁴) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2021 un punct-amendă este 145 lei.”

Art. XIV. — (1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere livrările de dispozitive medicale pentru diagnosticul in vitro al COVID-19, de vaccinuri împotriva COVID-19, precum și serviciile de vaccinare și testare aferente, altele decât cele scutite de TVA conform art. 292 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, efectuate până la data de 31 decembrie 2022.

(2) Scutirea de TVA prevăzută la alin. (1) se aplică doar pentru livrarea dispozitivelor medicale pentru diagnosticul in vitro al COVID-19 care sunt în conformitate cu cerințele aplicabile prevăzute în Directiva 98/79/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 1998 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic in vitro, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 331 din 7 decembrie 1998, sau în Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic in vitro și de abrogare a Directivei 98/79/CE și a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 117 din 5 mai 2017, și în alte acte aplicabile din legislația Uniunii, și pentru livrarea vaccinurilor împotriva COVID-19 autorizate de Comisia Europeană sau de statele membre ale Uniunii Europene.

(3) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată achizițiile intracomunitare de Remdesivir, efectuate până la data de 31 decembrie 2022, în baza contractului-cadru semnat pe 7 octombrie 2020 de Comisia Europeană cu societatea farmaceutică Gilead pentru livrarea de Veklury, denumirea comercială a Remdesivir.

Art. XV. — Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 318, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Fiecare număr de identificare în scopuri de TVA cuprinde un prefix în conformitate cu codul ISO 3166 — alfa 2 — prin care se identifică fiecare stat membru ce a atribuit respectivul număr. Cu toate acestea, Grecia poate utiliza prefixul „EL”. Pentru Irlanda de Nord se utilizează prefixul „XI”. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 și 317, are prefixul RO, conform Standardului internațional ISO 3166 — alpha 2.”

2. La articolul 326 alineatul (4), litera d) va avea următorul cuprins:

„d) importurile de bunuri prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. b), c) și i)—k), realizate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316.”

Art. XVI. — Alineatul (2) al articolului III din Legea nr. 136/2019 pentru abrogarea alin. (1), (2) și (4) ale art. 40 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 17 iulie 2019, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Până la data de 31 decembrie 2021, operatorii economici care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii prin intermediul automatelor comerciale ce funcționează pe bază de plăți cu cardul, precum și de acceptatoare de bancnote sau

monede, după caz, au obligația de a dota automatele comerciale cu aparatele de marcat electronice fiscale prevăzute la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. XVII. — Articolul 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 988 din 26 octombrie 2020, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Aplicarea dispozițiilor art. 10 lit. ff), precum și cele ale art. 11 alin. (1) lit. j) pentru săvârșirea faptei prevăzute la art. 10 lit. ff) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă până la data de 31 martie 2021.”

Art. XVIII. — Alineatul (1) al articolului VII din Legea nr. 296/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1269 din 21 decembrie 2020, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) prevederile art. I punctul 1 referitor la art. 7 pct. 18 și 37, precum și punctele 2—5, 10, 16, 19, 26, 27, 30—33, 47—49, 51—57, 59, 61, 62, 64—66, 70, 71, 73—78, 80, 82—87, 89, 92, 116, 133—135, 137, 142—151, 153, 158, 159, 166, 172, 189, 190 intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2021;”

2. După litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) prevederile art. I pct. 13 și 160 intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2022.”

Art. XIX. — (1) Indemnizațiile acordate potrivit art. XV alin. (1), (11), (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 59/2020, cu completările ulterioare, și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132/2020 privind măsuri de sprijin destinate salariaților și angajaților în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru stimularea creșterii ocupării forței de muncă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 282/2020, nu constituie venituri din desfășurarea activității, iar pentru acestea se aplică următoarele reguli, după caz:

a) calculul impozitului pe venit și al contribuțiilor sociale obligatorii se efectuează separat față de veniturile realizate din desfășurarea activității;

b) nu se iau în calcul la verificarea încadrării în plafonul prevăzut la art. 69 alin. (9), art. 148 alin. (2) și art. 170 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

c) prin derogare de la prevederile art. 121, art. 151 și art. 174 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, nu fac obiectul acordării bonificației stabilite prin legea anuală a bugetului de stat.

(2) În cazul indemnizațiilor acordate potrivit art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132/2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 282/2020, cu excepția celei de care beneficiază persoanele care au încheiate convenții individuale de muncă în baza Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, republicată, cu modificările ulterioare, calculul obligațiilor fiscale se efectuează de către persoanele fizice beneficiare prin aplicarea cotelor prevăzute la art. 64 alin. (1), art. 138 lit. a) și, respectiv, art. 156

din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, asupra indemnizației brute încasate de la agențiile pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București. Pentru calculul impozitului pe venit se aplică regulile prevăzute la art. 78 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 60, art. 138¹ și art. 154 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru indemnizațiile prevăzute la art. 1 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132/2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 282/2020 și la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 147/2020 privind acordarea unor zile libere pentru părinți în vederea supravegherii copiilor, în situația limitării sau suspendării activităților didactice care presupun prezența efectivă a copiilor în unitățile de învățământ și în unitățile de educație timpurie antepreșcolară, ca urmare a răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 278/2020, nu se acordă facilități fiscale.

(4) Persoanele fizice beneficiare ale indemnizațiilor acordate potrivit art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 59/2020, cu completările ulterioare, asigurate în sisteme proprii de pensii, care nu au obligația asigurării în sistemul public de pensii potrivit legii, datorează contribuția de asigurări sociale pentru indemnizațiile respective la sistemul propriu de pensii, în cotele prevăzute de Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Persoanele fizice beneficiare ale indemnizațiilor suportate din bugetul asigurărilor pentru șomaj sau din bugetul de stat, după caz, acordate potrivit art. XI și art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 59/2020, cu completările ulterioare, și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2020 privind instituirea unor măsuri de sprijin destinate salariaților și angajatorilor în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu modificările ulterioare, precum și ale indemnizațiilor acordate potrivit art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132/2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 282/2020, nu pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit datorat aferent indemnizațiilor respective, pentru susținerea entităților nonprofit/unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

(6) Prin derogare de la prevederile art. 78 alin. (6) și art. 123¹ din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, persoanele fizice beneficiare ale indemnizațiilor suportate din bugetul asigurărilor pentru șomaj sau decontate din Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, după caz, acordate potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132/2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 282/2020, și art. 3 din Ordonanța de urgență nr. 147/2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 278/2020, precum și potrivit Legii nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ, cu modificările și completările ulterioare, nu pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit datorat aferent indemnizațiilor respective, pentru susținerea entităților nonprofit/unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

(7) Prevederile alin. (3), (5) și (6) se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2021.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (7):

a) în cazul beneficiarilor indemnizațiilor acordate potrivit art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132/2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 282/2020, alții decât

persoanele care au încheiate convenții individuale de muncă în baza Legii nr. 1/2005, republicată, cu modificările ulterioare, prevederile alin. (3) și (5) se aplică începând cu obligațiile fiscale care au termen de declarare și plată în anul 2021;

b) în cazul beneficiarilor indemnizațiilor acordate potrivit art. XV alin. (1), (11) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 59/2020, cu completările ulterioare, alții decât persoanele care au încheiate convenții individuale de muncă în baza Legii nr. 1/2005, republicată, cu modificările ulterioare, prevederile alin. (5) se aplică începând cu obligațiile fiscale care au termen de declarare și plată în anul 2021.

(9) În cazul indemnizațiilor lunare prevăzute la art. XV alin. (1), (11) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 59/2020, cu completările ulterioare, precum și în cazul indemnizațiilor prevăzute la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132/2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 282/2020, cu excepția celor de care beneficiază persoanele care au încheiate convenții individuale de muncă în baza Legii nr. 1/2005, republicată, cu modificările ulterioare, prevederile alin. (1), (2) și (4) se aplică începând cu obligațiile fiscale care au termen de declarare și plată în anul 2021.

Art. XX. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 14 mai 2020, se modifică după cum urmează:

1. La articolul VIII alineatul (2), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) obligații bugetare pentru care s-a împlinit scadența sau termenul de plată până la data de 31 martie 2020 inclusiv, precum și obligațiile fiscale principale scadente în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2020 privind unele măsuri economice și fiscal-bugetare, cu modificările ulterioare, și data de 31 martie 2020 inclusiv. Sunt considerate obligații bugetare principale restante și obligațiile bugetare principale datorate de debitorul aflat în insolvență pentru care s-a împlinit scadența până la data de 31 martie 2020 inclusiv, independent de existența unui tabel de creanțe sau a unui program de plată a creanțelor;”.

2. La articolul VIII, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Sunt considerate restante la data de 31 martie 2020 inclusiv și obligațiile de plată care, la această dată, se află în oricare dintre situațiile prevăzute la alin. (3), iar ulterior acestei date, dar nu mai târziu de data de 31 martie 2021 inclusiv, înlesnirea la plată își pierde valabilitatea sau, după caz, încetează suspendarea executării actului administrativ fiscal.”

3. La articolul VIII alineatul (7), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) organele vamale pentru creanțele vamale. În acest sens, decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal este asimilată deciziei de impunere emise de către organele de inspecție fiscală. În situația în care decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal este întocmită la solicitarea contribuabilului pentru a corecta obligațiile vamale declarate, atunci aceasta este asimilată declarației rectificative;”.

4. La articolul IX, litera d) va avea următorul cuprins:

„d) debitorul depune cererea de anulare a accesoriilor după îndeplinirea în mod corespunzător a condițiilor prevăzute la lit. a)—c), în perioada 14 mai 2020—15 decembrie 2020, inclusiv, sau în perioada 1 ianuarie 2021—31 martie 2021, inclusiv, sub sancțiunea decăderii.”

5. La articolul XIII alineatul (5), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) obligațiile accesorii amânate la plată potrivit lit. a) nu se sting până la data soluționării cererii de anulare a accesoriilor sau până la data de 31 martie 2021 inclusiv, în cazul în care debitorul nu depune cerere de anulare a accesoriilor.”

6. La articolul XIII alineatul (7), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) la data de 31 martie 2021 inclusiv, în cazul în care debitorul nu depune cerere de anulare a accesoriilor.”

7. Articolul XIV va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL XIV

Efecte cu privire la măsurile de executare silită prin poprire instituite de organul fiscal central

(1) Prin derogare de la prevederile art. 236 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 14 mai 2020—15 decembrie 2020 inclusiv, precum și în perioada 1 ianuarie 2021—31 martie 2021 inclusiv, debitorii care au notificat organul fiscal potrivit art. XIII și au dispuse măsuri de executare silită prin poprire la data de 14 mai 2020, de către organul de executare fiscală, asupra disponibilităților bănești pot efectua plata sumelor înscrise în adresele de înființare a poprii din sumele indisponibilizate, altele decât cele reprezentând obligații de plată care fac obiectul amânării la plată în vederea anulării potrivit art. XIII alin. (5) lit. a).

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și pentru măsurile de executare silită prin poprire dispuse, potrivit legii, între data de 14 mai 2020 și data de 31 martie 2021 inclusiv.”

8. Articolul XVI va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL XVI

Anularea accesoriilor în cazul debitorilor care beneficiază de eșalonare la plată

(1) Debitorii care la data de 14 mai 2020 beneficiază de eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care obțin eșalonarea în perioada cuprinsă între data de 14 mai 2020 și data de 31 martie 2021 inclusiv pot beneficia de anularea dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriilor în condițiile art. X—XII.

(2) Debitorii care la data de 14 mai 2020 beneficiază de eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care obțin eșalonarea în perioada cuprinsă între data de 14 mai 2020 și data de 31 martie 2021 inclusiv, pot beneficia, în baza cererii de anulare a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor, depuse în perioada 14 mai 2020 și 15 decembrie 2020 sau în perioada 1 ianuarie 2021 și 31 martie 2021 inclusiv, de anularea dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriilor, dacă eșalonarea la plată se finalizează până la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor inclusiv. În acest caz, accesoriile incluse în ratele de eșalonare cu termene de plată după data de 14 mai 2020 achitate odată cu plata ratei de eșalonare se restituie potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care eșalonarea la plată aflată în derulare cuprinde numai obligații de plată accesorii, debitorii pot beneficia de anularea accesoriilor rămase de plată din înlesnirea la plată acordată, fără a le mai achita, urmând ca, în baza cererii de anulare a accesoriilor, organul fiscal să emită decizia de anulare a accesoriilor, precum și decizia de finalizare a eșalonării la plată.”

9. Articolul XIX va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL XIX

Anularea accesoriilor în cazul debitorilor care au cereri de rambursare

Debitorii care la data de 31 martie 2021 inclusiv au cereri de rambursare în curs de soluționare pentru care, ulterior acestei date, organul fiscal respinge total sau parțial rambursarea beneficiază de anularea obligațiilor bugetare accesorii potrivit prezentului capitol, dacă achită obligațiile bugetare de care depinde anularea, nestinse prin compensare cu sumele individualizate în cererea de rambursare, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei prin care se respinge rambursarea.”

Art. XXI. — La articolul 1 alineatul (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 988 din 26 octombrie 2020, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) să depună o cerere la organul fiscal, în perioada 26 octombrie 2020—15 decembrie 2020, precum și în perioada 1 ianuarie 2021—31 martie 2021 inclusiv, sub sancțiunea decăderii. La cerere debitorul poate anexa graficul de eșalonare cuprinzând cuantumul propus al ratelor de eșalonare;”.

Art. XXII. — Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 5 august 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Titlul capitolului I va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL I

Instituirea unor măsuri de restructurare a obligațiilor bugetare restante la data de 31 decembrie 2020”

2. La articolul 1, alineatele (1), (3) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(1) În scopul revitalizării și evitării deschiderii procedurii insolvenței, debitorii, persoane juridice de drept public sau privat, cu excepția instituțiilor publice definite potrivit art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și a unităților administrativ-teritoriale, aflați în dificultate financiară și pentru care există riscul intrării în insolvență, își pot restructura obligațiile bugetare principale restante la data de 31 decembrie 2020 și neachitate până la data emiterii certificatului de atestare fiscală, precum și obligațiile bugetare accesorii.

(3) Sunt obligații bugetare principale restante la data de 31 decembrie 2020 și obligațiile bugetare declarate de debitor sau stabilite de organul fiscal competent prin decizie după data de 1 ianuarie 2021 aferente perioadelor fiscale de până la data de 31 decembrie 2020, precum și obligațiile fiscale principale scadente în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2020 privind unele măsuri economice și fiscal-bugetare, cu modificările ulterioare, și data de 31 decembrie 2020 inclusiv.

(4) Restructurarea obligațiilor bugetare se aplică și pentru obligațiile bugetare principale și accesorii stabilite de alte organe decât organele fiscale, precum și pentru amenzile de orice fel, transmise spre recuperare organelor fiscale centrale după data de 1 ianuarie 2021 până la data eliberării certificatului de atestare fiscală potrivit art. 3 alin. (3).”

3. La articolul 4 alineatul (6) litera b) punctul (i), litera aa) va avea următorul cuprins:

„aa) obligațiile bugetare scadente în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și data depunerii solicitării de restructurare;”.

Art. XXIII. — Termenul prevăzut la art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 16 aprilie 2020, cu modificările ulterioare, cu privire la aplicarea prevederilor dispozițiilor art. XI din același act normativ, prorogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2020 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, precum și pentru modificarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 29 mai 2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2020, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2020 privind unele măsuri fiscale, modificarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 25 iunie 2020, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 988 din 26 octombrie 2020, se prorogă până la data de 31 martie 2021.

Art. XXIV. — (1) Pentru debitorii care au depus solicitări privind restructurarea obligațiilor bugetare potrivit art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019, cu modificările și completările ulterioare, aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, acestea se soluționează potrivit legislației în vigoare la data depunerii solicitării sau debitorii pot opta, prin cerere adresată organului fiscal competent, pentru refacerea planului de restructurare cu obligațiile bugetare restante la 31 decembrie 2020 și depunerea unei noi cereri în termenul prevăzut la art. 22 alin. (1) din același act normativ.

(2) Debitorii care au depus notificarea potrivit art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale și nu au depus cererea de anulare a accesoriilor până la data de 15 decembrie 2020 inclusiv, iar organul fiscal nu a emis decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a obligațiilor de plată accesorii în perioada 16 decembrie 2020 și 31 decembrie 2020 pot depune cererea de anulare a accesoriilor până la data de 31 martie 2021 inclusiv.

(3) Debitorii care au depus notificarea potrivit art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 și nu au

depus cererea de anulare a accesoriilor până la data de 15 decembrie 2020 inclusiv, iar organul fiscal a emis decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a obligațiilor de plată accesorii în perioada 16 decembrie 2020 și 31 decembrie 2020 pot depune o nouă notificare și, respectiv, cerere potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020.

(4) Debitorii care au notificat organul fiscal potrivit art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 și au depus cererea de anulare a accesoriilor în perioada 16 decembrie 2020 și 31 decembrie 2020, pentru care organul fiscal nu a emis decizia de respingere a cererii de anulare a accesoriilor, își pot retrage cererea de anulare a accesoriilor, devenind aplicabile prevederile alin. (2).

Art. XXV. — (1) Contribuabilii obligați la plata impozitului specific unor activități, potrivit Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități, cu completările ulterioare, pentru anul 2021, nu datorează impozit specific pentru o perioadă de 90 de zile calculată începând cu data de 1 ianuarie 2021.

(2) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1) contribuabilii calculează în mod corespunzător impozitul specific stabilit potrivit Legii nr. 170/2016, cu completările ulterioare, aferent anului 2021, prin împărțirea impozitului specific anual la 365 de zile calendaristice și înmulțirea valorii rezultate cu diferența dintre numărul de 365 de zile calendaristice și numărul de 90 de zile calendaristice.

Art. XXVI. — Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția art. IV, care intră în vigoare la data de 1 februarie 2021, și a art. V și XV, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2021.

*

Dispozițiile art. XIV alin. (1) și (2) transpun prevederile Directivei (UE) 2020/2.020 a Consiliului din 7 decembrie 2020 de modificare a Directivei 2006/112/CE a Consiliului în ceea ce privește măsurile temporare privind taxa pe valoarea adăugată aplicabilă vaccinurilor împotriva COVID-19 și dispozitivelor medicale pentru diagnostic in vitro aferente, ca răspuns la pandemia de COVID-19.

Dispozițiile art. XV pct. 1 transpun prevederile Directivei (UE) 2020/1.756 a Consiliului din 20 noiembrie 2020 de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește identificarea persoanelor impozabile în Irlanda de Nord.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

Ministrul muncii și protecției sociale,

Raluca Turcan

Ministrul educației,

Sorin-Mihai Cîmpeanu

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila Zoltán

Ministrul sănătății,

Vlad Vasile Voiculescu

Ministrul tineretului și sportului,

Carol-Eduard Novák

Ministrul apărării naționale,

Nicolae-Ionel Ciucă

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,

Claudiu-Iulius-Gavril Năsui

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

București, 30 decembrie 2020.

Nr. 226.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

privind modificarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică și Inovare nr. 9.281/2015 pentru aprobarea schemelor de ajutor de stat asociate Planului Național de Cercetare Dezvoltare și Inovare 2015—2020

Având în vedere:

- Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Regulamentului (UE) nr. 651/2014 al Comisiei de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea art. 107 și 108 din tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare), publicat în Jurnalul Oficial al UE, seria L, nr. 187 din 26.06.2014, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.032/2020 privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 583/2015 pentru aprobarea Planului național de cercetare-dezvoltare și inovare pentru perioada 2015—2020 (PNCDI III);
- Avizul Consiliului Concurenței nr. 16.031 din 23.12.2020 privind proiectul de „Ordin pentru modificarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică și Inovare nr. 9.281/2015 pentru aprobarea schemelor de ajutor de stat asociate Planului Național de Cercetare Dezvoltare și Inovare 2015—2020”, în temeiul art. 15 alin. (3) și (5) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. I. — Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică și Inovare nr. 9.281/2015*) pentru aprobarea schemelor de ajutor de stat asociate Planului Național de Cercetare Dezvoltare și Inovare 2015—2020 se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. 1, articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Furnizorul de ajutor de stat este Ministerul Educației și Cercetării.

(2) Autoritatea care administrează schema este Ministerul Educației și Cercetării, prin direcțiile proprii, prin instituțiile publice din subordine sau prin alte organizații care

implementează programele componente ale PNCDI III, în calitate de conducători de program.”

2. La anexa nr. 1, articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Schema se aplică până la 31 decembrie 2021.

(2) Plata ajutorului către beneficiarii schemei se poate face până la 31 decembrie 2024.”

3. La anexa nr. 1, la articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Bugetul schemei, finanțat din fonduri publice, este de 3.600.000.000 lei pe perioada 2015—2021. Bugetul de plăți este repartizat anual după cum urmează:

milioane lei

Program PNCDI III	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	Total ajutor de stat
Dezvoltarea sistemului național de cercetare-dezvoltare	600	600	600	600	600	400	200	3.600”

4. La anexa nr. 2, articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Furnizorul de ajutor de stat este Ministerul Educației și Cercetării.

(2) Autoritatea care administrează schema este Ministerul Educației și Cercetării, prin direcțiile proprii, prin instituțiile publice din subordine sau prin alte organizații care implementează programele componente ale PNCDI III, în calitate de conducători de program.”

5. La anexa nr. 2, articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Schema se aplică până la 31 decembrie 2021.

(2) Plata ajutorului către beneficiarii schemei se poate face până la 31 decembrie 2024.”

6. La anexa nr. 2, la articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Bugetul schemei finanțat din fonduri publice este de 1.500.000.000 lei pe perioada 2015—2021. Bugetul anual de plăți este repartizat anual după cum urmează:

milioane lei

Program PNCDI III	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	Total ajutor de stat
Creșterea competitivității economiei românești prin cercetare și inovare	250	250	250	250	250	100	150	1.500”

*) Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică și Inovare nr. 9.281/2015 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

7. La anexa nr. 3, articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Furnizorul de ajutor de stat este Ministerul Educației și Cercetării.

(2) Autoritatea care administrează schema este Ministerul Educației și Cercetării, prin direcțiile proprii, prin instituțiile publice din subordine sau prin alte organizații care implementează programele componente ale PNCDI III, în calitate de conducători de program.”

8. La anexa nr. 3, articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Schema se aplică până la 31 decembrie 2021.
(2) Plata ajutorului către beneficiarii schemei se poate face până la 31 decembrie 2024.”

9. La anexa nr. 3, la articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Bugetul schemei finanțat din fonduri publice este de 3.000.000.000 lei pe perioada 2015—2021. Bugetul anual de plăți este repartizat anual după cum urmează:

milioane lei

Program PNCDI III	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	Total ajutor de stat
Cooperare europeană și internațională	500	500	500	500	500	300	200	3.000”

10. La anexa nr. 5, articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Furnizorul de ajutor de stat este Ministerul Educației și Cercetării.

(2) Autoritatea care administrează schema este Ministerul Educației și Cercetării, prin direcțiile proprii, prin instituțiile publice din subordine sau prin alte organizații care implementează programele componente ale PNCDI III, în calitate de conducători de program.”

11. La anexa nr. 5, articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Schema se aplică până la 31 decembrie 2021.
(2) Plata ajutorului către beneficiarii schemei se poate face până la 31 decembrie 2024.”

12. La anexa nr. 5, la articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Bugetul schemei finanțat din fonduri publice este de 1.764.000.000 lei pe perioada 2015—2021. Bugetul anual de plăți este repartizat anual după cum urmează:

milioane lei

Program PNCDI III	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	Total ajutor de stat
Cercetare, dezvoltare și inovare pentru tehnologii în domeniul laserilor de ultra-înaltă putere — ELI-RO	300	300	285	285	294	150	150	1.764”

13. La anexa nr. 6, articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Furnizorul de ajutor de stat este Ministerul Educației și Cercetării.

(2) Autoritatea care administrează schema este Ministerul Educației și Cercetării, prin direcțiile proprii, prin instituțiile publice din subordine sau prin alte organizații care implementează programele componente ale PNCDI III, în calitate de conducători de program.”

14. La anexa nr. 6, articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Schema se aplică până la 31 decembrie 2021.
(2) Plata ajutorului către beneficiarii schemei se poate face până la 31 decembrie 2024.”

15. La anexa nr. 6, la articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Bugetul schemei finanțat din fonduri publice este de 637.000.000 lei pe perioada 2015—2021. Bugetul anual de plăți este repartizat anual după cum urmează:

milioane lei

Program PNCDI III	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	Total ajutor de stat
Participare la organisme și programele internaționale de cercetare în domeniul atomic și subatomic	150	87	100	100	100	50	50	637”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Direcția managementul strategic al programelor CDI și Direcția parteneriate internaționale și români de pretutindeni din cadrul Ministerului Educației și Cercetării duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul educației și cercetării,

Dragoș Mihael Ciuparu,

secretar de stat

București, 23 decembrie 2020.

Nr. 6.368.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

NORMĂ

pentru completarea anexei nr. 1 la Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1/2015 privind aderarea și evidența participanților la fondurile de pensii administrate privat

În conformitate cu prevederile art. 30, 32, art. 35 alin. (1), art. 41 lit. c), art. 55 alin. (6) și art. 113 alin. (1) din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 4 și 6 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5 lit. c), art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 16.12.2020,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

Art. I. — Anexa nr. 1 la Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1/2015 privind aderarea și evidența participanților la fondurile de pensii administrate privat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 14 ianuarie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— După punctul 9 se introduce un nou punct, punctul 10, cu următorul cuprins:

„10. Am luat cunoștință de faptul că administratorul utilizează mijloace electronice de comunicare pentru îndeplinirea obligațiilor sale legale de informare a participanților, conform prevederilor Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, precum și a normelor emise în aplicarea acestora.

Doresc ca administratorul să îmi transmită informațiile prevăzute la art. 113 alin. (1) din Legea nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin mijloace electronice.

Nu doresc ca administratorul să îmi transmită informațiile prevăzute la art. 113 alin. (1) din Legea nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin mijloace electronice.

(Se marchează cu X de către participant.)”

Art. II. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Nicu Marcu

București, 18 decembrie 2020.
Nr. 44.

**Cu acest număr se încheie Monitorul Oficial al României, Partea I,
pe anul 2020.**

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 319405